

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.358/2021/42.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. október 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján a 2021. október 26-án tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére kizsákmányolás céljából, erőszakkal elkövetett emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. április 9. napján kihirdetett 12.B.15/2019/429. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében megváltoztatja a következők szerint.

III. r. vádlottal szemben a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezése mellett az ... Járásbíróság számú határozatában alkalmazott próbára bocsátást megszünteti. A vádlottat bűnösnek mondja ki *a próbára bocsátással* érintett társtettesként elkövetett garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bekezdés] és testi sértés vétségében [Btk.164. § (1) bekezdés], és a büntetést e bűncselekmények miatt is kiszabottnak tekinti.

IV. r. vádlottnál a szabadságvesztés tartamába beszámítja a 2017. november 7-től 2017. november 8-ig őrizetben töltött időt is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből III. r. vádlott 22 316 (huszonkettőezer-háromszáztizenhat) Ft-ot, IV. r. vádlott 14 400 (tizennégyezer-négyszáz) Ft-ot, V. r. vádlott 24 757 (huszonnégyezer-hétszázötvenhét) Ft-ot visel.

II. r. és V. r. vádlottak tényleges tartózkodási helye a ... Büntetés-végrehajtási Intézet, III. r. vádlotté a ... Fegyház és Börtön, IV. r. vádlotté pedig a ... Fegyház és Börtön.

Megállapítja, hogy IV. r. vádlottat az elsőfokú bíróság a kóros szenvedélykeltés vétsége [Btk. 181. (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt emelt vád alól jogerősen felmentette. E részben az elsőfokú bíróságot az írásba foglalt határozata kijavítására hívja fel. Felhívja továbbá, hogy I. r. terheltet érintő visszatartásról, esetleges vagyoneklkobzásról és a bűnügyi költség viseléséről egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban határozzon.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével a fellebbezéssel érintett

II. r. vádlottat társtetteként elkövetett emberkereskedelem büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés b) és i) pont, (5) bekezdés b) pont] bekezdés I. fordulat], 3 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont] és 3 rendbeli társtettesként elkövetett kóros szenvedélykeltés vétsége [Btk. 181. § (1), (2) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 10 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra;

III. r. vádlottat társtetteként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés b) és i) pont, (5) bekezdés b) pont], 3 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont] és 3 rendbeli társtettesként elkövetett kóros szenvedélykeltés vétsége [Btk. 181. § (1), (2) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 12 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra;

IV. r. vádlottat 2 rendbeli emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra;

V. r. vádlottat pedig emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont] bekezdés I. fordulat] és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen egyrészt az ügyészség jelentett be fellebbezést az érintett vádlottak terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

[3] Másrészt az ítéletet védelmi perorvoslatok támadták. II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak, valamint védőik elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhébb minősítés megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében éltek jogorvoslattal.

[4] II. r. vádlott védője jogorvoslatának írásbeli indokolásában védence bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta. Vitatta S1 sértett szavahihetőségét. Utalt arra, hogy S2 sértett-tanú a mentességi jogával élt, de az elsőfokú bíróság ítélete mégis hivatkozott rá. Álláspontja szerint az üzletszerű elkövetés nem állapítható meg, és a 3 rb. kóros szenvedélykeltés vétsége miatt emelt vád alóli felmentésre is indítványt tett, mivel az nem bizonyított, védence pedig ezen bűncselekményt nem is ismerte el.

[5] II. r. vádlott a törvényszék ítéletével kapcsolatban írásban tett észrevételeket, melyben sérelmezte a bizonyítási indítványainak az elutasítását és ő is vitatta a sértettek szavahihetőségét.

[6] III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a jogorvoslata okát és irányát fenntartotta. Elsődlegesen bizonyítás felvételét követően felmentésre, másodlagosan enyhébb minősítés, kerítés büntetének megállapítására és a büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt. Álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, mely azonban az általa indítványozott bizonyítás által kiküszöbölhető, mely módosított tényállás szerint a vádlott felmentésének van helye. A bűnösség esetleges megállapításakor sem minősíthető azonban a cselekmény emberkereskedelemnek, legfeljebb kerítés büntetének, melynél a kiszabott büntetés nyilvánvalóan túl súlyos.

A védő indítványt tett: S1 sértett tekintetében a vallomás hitelt érdemlőségének, valóságának helyes megítélése érdekében pszichológusszakértő kirendelésére, a ... szomszédok, így T1, T2 és T3 tanúkihallgatására nevezett sértett életkörülményeivel, menekülési lehetőségével kapcsolatban, a terhelt egészségügyi dokumentációjának beszerzését követően pedig a vádlott börtönviselési képességének tisztázása érdekében igazságügyi orvosszakértő kirendelése iránt.

[7] IV. r. vádlott a másodfokú eljárásban vitatta a sértettek szavahihetőségét és kifogásolta, hogy a bíróság védekezésével szemben a terhelő sértetti vallomásokra alapította a tényállást. Egyben személyi körülményeiről is nyilatkozott, kérve a javára felhozott tények megfelelő értékelését (26. számú másodfokú irat).

[8] IV. r. vádlott védője utóbb írásban részletesen indokolta a fellebbezését és ő is a sértettek szavahihetőségét kérdőjelezte meg. Éppen ezért az elsőfokú bíróság – álláspontja szerint – a sértettek vallomására nem is alapíthatta volna az ítéletét. Véleménye szerint a kizsákmányolás fogalmába nem illeszkedik bele a szexuális szolgáltatás igénybevétele, és érzelmi kiszolgáltatottság sem állapítható meg S3 sértett esetében. Mindezek miatt az emberkereskedelem büntette alóli felmentésre tett indítványt. Másodsorban a kiszabott büntetés jelentős enyhítését kérte az enyhítő körülmények nagyobb nyomattal történő értékelését tartva szükségesnek.

[9] V. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az ítéleti tényállást ellentétesnek tartotta a lefolytatott bizonyítás tartalmával és a megállapított tényekből további tényekre – álláspontja szerint – helytelenül következtetett a törvényszék. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság téves jogkövetkeztetést vont le e vádlott bűnösségére vonatkozóan. Vitatta a jogi minősítést is, mivel a Btk. 192. §-ának nincs (4) bekezdés a) pontja. Ez utóbbi álláspontját a másodfokú bíróság előtt azonban helyesbítette.

Másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt, utalva a jelentős időmúlásra.

[10] A jogorvoslat érintette I. r. vádlottat is, aki azonban az elsőfokú ítélet 2021. április 9-i kihirdetését követően ...-én meghalt, ezért a másodfokú bíróság halála miatt az elsőfokú ítéletet rá nézve a 2021. szeptember 13. napján kelt Bf.I.358/2021/19. számú végzésével jogerősen hatályon kívül helyezte az eljárás megszüntetése mellett.

[11] A ... Fellebbviteli Főügyészség a számú észrevételében III. r. vádlottnál az ...Járásbíróság ... számú határozatában alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére, ezen túl az ügyészi fellebbezést fenntartva az érintett vádlottak büntetésének súlyosítására, egyéb részekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[12] A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[13] A nyilvános ülésen az ügyész fenntartotta az átiratában foglaltakat és az érintett vádlottak büntetésének középértéket elérő súlyosítását indítványozta, a mellékbüntetés tartamának emelésével együtt, utalva a többszörös halmazatra, továbbá az emberkereskedelem büntetnének kiemelkedő társadalomra veszélyességére.

[14] A vádlottak és a védők észrevételeikben, illetve jogorvoslatuk írásbeli indokolásában kifejtettek ismételték meg, fenntartva az ott kifejtett jogi érveiket.

II. r. vádlott védője emellett utalt még arra is, hogy a törvényszék ítéletében feltüntetett 2002 évi elítélés már nem szerepel a II. r. vádlott erkölcsi bizonyítványában, ezért az mellőzendő a határozatból.

[15] Az ügyészi fellebbezés alaptalan, a védelmi perorvoslatok az enyhítésre irányulóan alaposak.

[16] A jogorvoslatok irányára tekintettel az eljárás hatálya alatt álló vádlottak esetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében teljes volt a felülbírálat, azaz a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a perjogi szabályok, a tényállás megalapozottsága, a bűnösség, a cselekmény jogi minősítése, a büntetéskiszabás és egyéb kérdések vonatkozásában is arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Értelemszerűen az eljárás megszüntetése miatt I. r. vádlottat a felülbírálat már nem érintette.

[17] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást perrendszerűen, széleskörben folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé, ilyenre sem az ügyészség, sem a védelem nem hivatkozott.

[18] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdésében meghatározott tényálláshoz

kötöttség elve folytán a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Ugyanakkor II. r. vádlott esetében az ... Járásbíróság ... számú végzésével elrendelt próbára bocsátás megszüntetése és ezen határozat hatályon kívül helyezése kapcsán a végzésben írt tényállást rögzíteni kell a másodfokú határozatban, mivel ezen intézkedést a törvényszék elmulasztotta megszüntetni, amíg az ítéletábrának kellett pótolnia, egyetértve a fellebbviteli főügyészség e körben elfoglalt jogi álláspontjával.

[19] *Az ... Járásbíróság ... számú végzésében megállapított tényállás.*

I. r. és II. r. vádlottak gyermekei között az iskolában konfliktus alakult ki. Emiatt 2017. március hó 13. napján 15 óra 30 perc körüli időben II. r. vádlott, ...-ban, a ... utcában található óvoda előtti útszakaszon egy gépkocsiban ülve megvárta I. r. vádlottat, aki két gyermekével távozott az óvodából.

II. r. vádlott durva hangnemben kiszólt az autóból, majd kiszállt, miközben vádlottak között szóváltás alakult ki, és II. r. vádlott a nyakánál megütötte I. r. vádlottat, illetve a haját húzta. Ezt követően I. r. és II. r. vádlottak kölcsönösen kiabáltak és dulakodtak egymással, melynek során megütötték, fojtogatták egymást.

I. r. vádlott egy idő után ellépett az autóból, majd amikor II. r. vádlott beült az autóba, I. r. vádlott tovább szidalmazta, majd két alkalommal az autóra ütött. II. r. vádlott ekkor elhajtott a helyszínről.

A kölcsönös bántalmazás következtében I. r. vádlott a bal szeme körül vérbősséggel járó duzzanatos, arcán kettő kb. 0,5 cm-s hámhiányos, nyakának elülső oldalán és a kulcscsontnak megfelelően vérbősséggel járó duzzanatos, illetve karmolásnak megfelelő sérülést, továbbá a bal kéz II. ujjának mozgásra, fájdalommal járó sérülését szenvedte el, míg II. r. vádlott a nyak bőrén a középvonaltól kissé balra 10x2 mm-es felszínes hámhorzsolásos és a nyaki izomzat rándulásos sérülését szenvedte el, mely sérülések mindkét vádlott esetében 8 napon belül gyógyulóak.

I. r. és II. r. vádlottak 2017. március hó 28.napján a sérelmükre elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt hatályos magánindítványt terjesztettek elő.

[20] A másodfokú bíróság a korábbi büntetésekre vonatkozó tényeket pedig annyiban helyesbíti, hogy II. r. vádlott vonatkozásában mellózi a ... Megyei Bíróság ... számú ítéletének feltüntetését, mivel ezen elítélés e vádlott erkölcsi bizonyítványában már nem szerepel.

[21] Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen, közvetett és származékos bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és összességében is hibátlanul, a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. Vizsgálta a vádlottak és a sértettek vallomásait, a cselekményekről főként közvetetten tudomást szerző tanúk vallomásait és a lényeges tárgyi (okirati) bizonyítékokat. Az ügyben főként a személyi bizonyítási anyag volt a meghatározó. A törvényszék a vallomások nagy gondossággal, több oldalról, részletekbe menően elemezte és nem vétett hibát a mérlegelés során. A védői érveléssel szemben bár történt rá hivatkozás, de a tényállást a bíróság nem alapította és eljárási okból nem is alapíthatta a mentességi jogával élő S2 tanúvallomásra.

[22] Fontos a revízió e részében leszögezni, hogy megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből

adódóan az a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Utal rá az ítéltábla, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is már hatályos részleges precedens jellegre, hogy a közzétett eseti döntésekre hivatkozás indokolt, e döntések ugyanis az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás jogkérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják [BH2020. 94. (Kúria Bfv.I.486/2019.)].

[23] A tényálláshoz kötöttség a másodfokú eljárás egyik legfontosabb ténykérdést rendező szabálya, a védelmi fellebbezések lényegében a bizonyítékok törvényes elsőbírósági értékelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, mely az idézett elv folytán eredményre nem vezethetett.

[24] Az ítélet bizonyítékokat értékelő indokolása kapcsán ugyanakkor megjegyzi az ítéltábla, hogy szükségtelen (főleg egyszerűbb ténybeli és jogi megítélésű ügyben) a vallomások tartalmának a határozatban foglalt részletességű és hosszúságú idézése. A fontos bizonyítékokat ugyanis a periratok tartalmazzák, és a hosszas idézés megnehezíti az ítélet közérthetőségét, egyben szükségtelen is, mert a bizonyítékok felsorolása, tartalmi idézése nem mérlegelés. Ugyanakkor a felülbírált ügyben a [101]-[122] bekezdésben az indokolás kifogástalan, a bíróság valódi értékelő tevékenységéről ad számot, ezért az indokolás kiegészítésére, helyesbítésére nem volt ok. Iránymutatásul viszont szükséges a helyes gyakorlat kialakítása érdekében a kiemelés: az elsőfokú ítéletben helytelen a vallomások jegyzőkönyvi részletességű rögzítése.

[25] III. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban több irányban terjesztett elő bizonyítási indítványt, melyet az ítéltábla elutasított. Ennek indoka az, hogy a tényállás megalapozott, a Be. 594. §-ban írt, a másodfokú eljárásra irányadó – lényegében kivételes – bizonyítás elrendelési feltételek nem állnak fenn. A védő egyébként már az elsőfokú eljárásban is előterjesztett bizonyítási indítványt hasonló tartalommal, amelyet a törvényszék megalapozottan utasított el. S1 vallomásai hitelességének megítélése nem szakkérdés, ez perbírói-mérlegelési kompetencia. Semmilyen szükség nincs pszichológus szakértői vizsgálatra. Az elsőfokú ítélet is tartalmazza, hogy objektív módon, fizikailag volt lehetősége e sértettnek a menekülésre, ezért erre nézve további bizonyításra, a szomszédok kihallgatására szintén nincs indok. A terhelt egészségi állapotát a bíróság figyelembe vette, a börtönben való elhelyezési lehetőségek végrehajtási kérdést jelentenek, a büntetőper feladata nem ezek tisztázása. A másodfokú bíróság ezért az alaptalan védői indítványt valamennyi részében elutasította.

[26] Az anyagi jogi kérdések felülbírálata előtt rögzíti az ítéltábla, hogy a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdés értelmében az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kellett alkalmazni, ahogy helyesen tette ezt az elsőfokú bíróság. Az elkövetés után ugyanis az emberkereskedelem büntettét érintően, de más részekben is módosult, szigorodott a büntető törvény, így az elbíráláskor hatályos törvény nem tekinthető enyhébbnek egyik vádlott esetében sem.

[27] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a felülbírálattal érintett vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jognak. Ítéletében igen részletesen és színvonalasan megindokolta, hogy az irányadó tényállásba foglalt elkövetői magatartások miért merítették ki az emberkereskedelem, illetve a kóros szenvedélykeltés törvényi tényállását. A kizsákmányolás, az erőszak és az üzletszerűség tekintetben is helyes volt az elsőfokú bírósági álláspont. A részletekbe menő indokolást a másodfokú bíróság osztotta, a helyes indokok megismétlésére, vagy kiegészítésére nincs indok, de perjogi lehetőség sem a Be. 605. § rendelkezéseinek megfelelően.

[28] III. r. vádlottra nézve az elsőfokú bíróság ugyanakkor elmulasztott rendelkezni a Btk. 66. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ... Járásbíróság számú ügyében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetéséről, melynek törvényi előfeltételei adottak, ezért e rendelkezést a Be. 564. § (3) bekezdés alkalmazásával a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezése mellett – osztva az ügyészség érveit – a másodfokú bíróság pótolta. A próbára bocsátás mint feltételes elítélés megszüntetése a törvény értelmében nem mellőzhető, függetlenül attól, hogy a joghátrány mértékére érdemi kihatása nem volt. E részben megjegyzendő, hogy a próbára bocsátást a járásbíróság tárgyalás mellőzéses végzésben mondta ki az 1998. évi XIX. törvény hatálya idején, ezért a bűnösség kimondása – figyelemmel a Be. 564. § (3) bekezdésére is – a próbára bocsátással érintett bűncselekményekben szükséges volt. Hasonló a helyzet a Be. hatálya idején a büntetővégzés tekintetében is. Mindez azonban csak formai kérdés, hiszen a bűncselekmények jogerős elbírálása már megtörtént.

[29] Az ügyészség helyesen jelezte, hogy a határozat kihirdetett rendelkező része eltért az írásba foglalt, részletesen indokolt határozat rendelkező részétől, mert nem tartalmazta az egyébként helyes indokolás mellett, hogy a bíróság IV. r. vádlottat a kóros szenvedélykeltés vétségének vádjá alól felmentette, mely rendelkezés jogorvoslat hiányában már első fokon jogerőre emelkedett. A részjogerőt a törvényszéknek már meg kellett volna állapítania, ebből következően a felmentő rendelkezésről a szükséges értesítés kiállítása is az elsőfokú bíróság feladata. A perjogi helyzet egyértelművé tétele érdekében az ítéltábla határozatában a fentieket megállapította, felhívva egyben az elsőfokú bíróságot a határozat kijavítására, mert a jogerős felmentő rendelkezést az írásba foglalt határozatnak is tartalmaznia kell.

[30] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi, enyhítő és súlyosító tényezőket feltárta, és valamennyi felülbírálattal érintett vádlottal szemben a bünteteskiszabási elveknek megfelelő, a büntetési célok elérésére alkalmas, tettarányos büntetést szabott ki, biztosítva az ítélet belső arányosságát és figyelembe vette az Alkotmánybíróság 1214/B/1990. AB határozatában kifejtetteket is. A kiszabott büntetések szigorúak, de nem tekinthetők eltúlzottnak, ezért sem a súlyosításukra, sem pedig az enyhítésükre nem látott lehetőséget az ítéltábla.

[31] A törvénynek megfelelnek a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a közügyektől eltiltásra, a szabadságvesztés beszámítására, valamint az egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott rendelkezései is azzal, hogy IV. r. vádlottnál be kellett számítani még a 2017. november 7-től november 8-ig őrizetben töltött időt is a Btk.

92. § (1), (2) bekezdés alapján, mert e rendelkezés a nyomozási iratok II. kötet 1059-1061. lapszám alatt csatolt és az őrizetet tanúsító okiratok ellenére elmaradt.

[32] A kifejtettekre tekintettel ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta, rögzítve a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja szerint a vádlottak megváltozott tényleges (fogvatartási) tartózkodási helyét.

[33] Az előzetes fogvatartás további beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

[34] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védők közreműködésével kapcsolatban felmerült és a bűnösnek kimondott vádlottakat terhelő bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[35] A vádlottak megváltozott tényleges tartózkodási helyét a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja alapján rögzítette.

[36] Az ítéltábla I. r. vádlottal szemben indult büntetőeljárást a halála miatt a már idézettek szerint jogerősen megszüntette. Nem rendelkezett azonban a visszatartani rendelt és az ügyészségi álláspont szerint vagyonek Kobzás alá eső 90 euróról, és e terhelt érintő bűnügyi költség viseléséről. Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyába tartozó kérdésekben a jogerős megszüntetéstől eltelt időre tekintettel a Be. 672. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak lesz hatásköre a döntéshozatalra, melyre felhívta a másodfokú bíróság. Jelen ítéletben erre azért nem volt mód, mert a felülbírálat már nem érintette az I. r. terheltet, így rá nézve nem volt kimondható az elsőfokú ítélettel eltérő, más rendelkezés.

[37] Végezetül kiemelendő, hogy a másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére és a (2) bekezdés rendelkezéseire, és utalva az EBH2018.B.27. számú döntésre, mert a másodfokú bíróság nem hozott ellentétes döntést az elsőfokú ítélethez képest. A próbára bocsátás megszüntetése III. r. vádlottnál ugyan a korábbi tárgyalás mellőzéssel eljárási forma miatt a bűnösség megállapítását tette szükségessé a próbára bocsátással érintett bűncselekményekben, ugyanakkor e bűncselekményeket a bíróság már jogerősen elbírálta, a bűnösség köre nem bővült, csupán eljárásjogi-pertechnikai kérdésről van szó a követett gyakorlat szerint. Ha a bíróság ítéletben mondta volna ki a próbára bocsátást, a bűnösségre már nem is lehetett volna visszatérni, azt kizárólag a tárgyalás mellőzéssel eljárás indokolta, de mindez nem jelent értelemszerűen eltérő döntést, mert jogerősen elbírált bűncselekményekről van szó.

[38] Következik ez a Be. 564. § (3) bekezdéséből is, hiszen a bíróság nem az egész büntetőjogi felelősségről szóló határozatot, hanem csak a próbára bocsátást kimondó rendelkezést helyezi hatályon kívül, azaz a büntetőjogi felelősség jogerős elbírálása nem változott. A többi vádlottnál pedig fel sem merült az eltérő döntés lehetősége. A III. r. vádlottnál azonban az eljárási helyzet egyértelművé tétele miatt indokolt volt a kiemelés.

Debrecen, 2021. október 26.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 12.B.15/2021/429. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.358/2021/42. számú ítéletében írt változtatással II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. október 26.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke